

ПРОТОКОЛ

№ 605

гр. П., 14.12.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – П., II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Красимир Г. Ненчев

Членове: Албена Г. Палова
Ани Харизанова

при участието на секретаря Стоянка Ст. Коцева
Сложи за разглеждане докладваното от Ани Харизанова Въззивно гражданско дело № 20235200500662 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Жалбоподателят Н. Н. А. редовно призован не се явява. За него се явява служебен защитник адв. Р. А.

Ответника Главна дирекция „И.Н.“ гр. С. редовно призован не изпраща представител.

Постъпили са писмени бележки, в които се съдържа становище по хода на делото.

Адв. А.: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че няма процесуална пречка по даване хода на делото, поради което и на основание чл. 142, ал. 1 от ГПК

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО

С Решение № 390/12.04.2023 г., постановено по гр. д. № 3665/2021 г. по описа на Районен съд – П. за 2021 г. са отхвърлени исковете по чл.71, ал.1, т.1 и т.2 Закона за защита от дискриминация, предявени от ищеца Н. Н. А. против ГД „И.Н.“, за установяване, че в периода в периода 14.04.2014 г. - 31.07.2020 г.

администрацията на затвора в гр.П., която е подчинена на ответника, е нарушила правото на ищеца на равенство в третирането в сравнение с лишените от свобода в затворите в гр.С.З. и гр.С. тъй като е ограничила електрозахранването и телевизионния сигнал в затворническите помещения, както и за осъждане на ответника да преустанови нарушението и да се въздържа за в бъдеще от по нататъшни нарушения.

Със същото решение са отхвърлени исковете по чл.71, ал.1, т.1 и т.2 ЗЗДискр, предявени от ищеца Н. Н. А. срещу ГД „И.Н.“, за приемане за установено, че в периода 01.09.2014 г.-04.09.2020 г. администрацията на затвора в гр. П., е нарушила правото на ищеца на равенство в третирането в сравнение лишения от свобода М.Г.Х., изтърпяващ наказание в Затвора в гр.С.З., на когото е предоставено право на безплатна кореспонденция по чл.90, ал.4 от ЗИНЗС, както и за осъждане на ответника да преустанови нарушението и да се въздържа в бъдеще от по-нататъшни нарушения.

Осъден е ищеца Н. Н. А. да заплати на ГД „И.Н.“, гр.С. сумата от 130 лв. - юрисконсултско възнаграждение.

С определение №2508 от 28.09.2023 г. постановено по гр.д. 3665/2021 г. по описа на Районен съд – П. в производство по чл.248 от ГПК е оставена без уважение молбата на Н. Н. А. за изменение на решение №390 от 12.04.2023 г. в частта за разноските.

В срок е постъпила възивна жалба срещу първоинстанционно решение лично от Н. Н. А., както и от Н. А., чрез служебно назначения му адвокат А.. Във възивната жалба на Н. А. са изложени са оплаквания за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на съдебното решение. Твърди се, че обжалваният акт е постановен в нарушение на материалният закон, на съдопроизводствените правила, както и на Хартата на основните права на ЕС. Неправилно районният съд бил приел, че трябва да се направи сравнение на личното положение на жалбоподателя, единствено и само от решението в затвора в гр. П.. Според жалбоподателят налице е нарушение на чл.6, ал.1 от Конституцията на Република България. Цитира се посочения текст от Конституцията. Цитира се и разпоредбата на чл.83 от Правилника за приложение на ЗИНЗС, като се твърди, че същата е нарушена. Сочи се, че от събраните от първата инстанция доказателства е установено, че в други затвори имало електрозахранване и след 22:30 ч., докато в затвора в гр. П.

електрозахранването е било налично до 22:00 ч. Жалбоподателят счита, че е дискриминиран по смисъла на чл.83 от ППЗИНЗС и чл.90, ал.1 и ал.3, чл.86, ал.1 от Закона за И.Н. и задържане под стража /ЗИНЗС/ и чл. 75, 76, чл.77, ал.1 от Правилника за приложение на този закон, тъй като му било отказано кореспонденцията да му бъде изпращана за сметка на затвора.

Твърди се в жалбата, че при постановяване на обжалваното решение, районния съд не е съобразил всички относими към спора доказателства събрани при първоинстанционното производство. Твърди се, че районният съд не бил осигурил равенство на всички участници в процеса, тъй като е оставено без уважение искането за сваляне на белезници на краката и помощното средство - колан на кръста. В нарушение на чл.22, ал.1, т.6 от ГПК, районният съд оставил без уважение искането за отвод на състава на съда като по този начин били нарушени съдопроизводствените правила правила при разглеждане на делото.

Във въззивната жалба, депозирана от служебния адвокат се излага оплакване, че районният съд не бил обсъдил доводите, подробно изложени във в писмените му бележки. Твърди се в жалбата, че действията на затворническата администрация не били съобразени с изискванията на чл.75, чл.76, чл.77, чл.86 от ЗИНЗС, свързани с правото на кореспонденция на лишените от свобода. В резултат на тези незаконосъобразни действия жалбоподателят бил претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в уронване на човешкото достойнство. Сочи се, че според разпоредбата чл.284, ал. 1 от ЗИНЗС държавата отговаря за вредите, причинени на лишените от свобода и задържаните под стража. Твърди се, че лишените от свобода имат право на електрическо захранване в килиите от 06:00 часа до 22:00 ч., което им дава възможност да ползват радиоприемник и кабелна телевизия. През лятото жалбоподателят бил лишен от тези си права в периода от 6:00 часа до 08:00 ч., като било спряно електрическото захранване, като това лишавало жалбоподателят от възможност за информираност за обществените събития и обществения живот. В затворите в С. и С.З. през летния сезон електрозахранването се удължавало от 22:00ч. до 02:00 ч. на следващата сутрин, а в С.З. кабелна телевизия се гледала денонощно. Твърди се , че жалбоподателят има право на достъп до ел. захранване и кабелна телевизия денонощно, това е едно от основните му права, заменяни в чл.11 от ХОПЕС, а именно правото свободно да получава информация. Жалбоподателят

обективно бил ограничен от част от гражданските си права, което от своя страна е форма на непряка дискриминация.

Прави се искане и в двете въззивни жалби да се отмени обжалваното решение и да се постанови ново такова по същество, с което исковете да бъдат уважени.

В срока по 263, ал.1 от насрещната страна е подадено писмо на въззивните жалби. Подадена е частна жалба от Н. А. срещу определението от 28.06.2023 г., постановено в производство 248 от ГПК, с оплакване, че съгласно чл.75, ал.2 от Закона за защита от дискриминацията за производствата по този закон не се дължат такси и разноски, поради което жалбоподателят е следвало да бъде освободен от разноски за юрисконсултско възнаграждение. Прави се искане да бъде отменено обжалваното определение като незаконосъобразно.

Постъпил е и отговор на частната жалба, депозиран от ГД „И.Н.“ – град С. чрез процесуалния представител юрисконсулт Р. Р., в който се поддържа довод, че определението е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

Адв. А.: Нямам възражения по доклада. Поддържам въззивната жалба. Нямам други доказателствени искания.

Съдът счете делото за изяснено от фактическа страна, затова

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ:

Адв. А.: Уважаеми окръжни съдии, ще ви помоля със съдебният акт, който ще постановите да сметете въззивните жалби за основателни, да отмените обжалваното решение. Не мога да се съглася с доводите на първоинстанционния съд, че всеки затвор осигурява различни условия на живот на осъдените, по принцип това се касае единствено само за битовите условия, това не може да ограничава техните права дадени от българското и европейско законодателство, като електричество, достъп до телевизии и т.н, в този аспект аз смятам, че са доказани тези обстоятелства, че липсва и законова обосновааност на Началника на затвора в П., който е допуснал нарушаване на правата на доверителят ми, третиран е по различен начин с останалите, което по свое му в действителност са осъществени съставите на тези законови норми, закон за защита за дискриминацията по така

предявените искове. В този аспект, ви моля да приемете изложените правни доводи и да сметете жалбата за основателна като постановите решение, с което да уважите така предявените искове.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЯВЯВА устните състезания за приключили.

ОБЯВИ, че ще се произнесе със съдебен акт в законния едномесечен срок.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 10:13 часа.

Председател: _____

Секретар: _____